Visualiseren om te groeien naar eenheid

6 april 1973
lezing 210

"Gegroet en zegen voor allen die hier zijn, lieve vrienden. Deze lezing is weer een stap om jullie op een heel bijzondere wijze te helpen; hulp die op het ogenblik voor velen van jullie steeds belangrijker en noodzakelijker zal worden.

Ieder individu moet in het proces van groei en uitbreiding steeds veranderen, telkens weer groeien naar een nieuwe staat van bewustzijn en ervaring. Iedere staat maakt je reikwijdte breder en dieper en maakt nieuwe, creatieve mogelijkheden vrij waarmee je verder kunt in het scheppen van welkome levenservaringen en gelukkige werelden. Op die manier komt meer van de overvloed van het universum beschikbaar voor de individuele mens.

Het is echter buitengewoon moeilijk om je de nieuwe toestand waar je naar toe groeit, waar je je heen beweegt, voor te stellen, tenzij er een of ander voorbeeld van bestaat. Jullie weten allemaal dat visualiseren heel wezenlijk is bij het werk van scheppen en herscheppen tijdens je meditatie. Als je je de toestand waar je naar toe groeit niet kunt voorstellen, is het bijna onmogelijk die te bereiken. Daarom is het essentieel om een voorbeeld, een model, te hebben van iemand die de gewenste toestand al bereikt heeft, om op die manier het juiste concept duidelijk voor ogen te krijgen. Zoals ik al vaak gezegd heb is zo'n 'plattegrond' of 'blauwdruk' de eerste stap. Het is het idee dat zich later in materie uitdrukt. Zonder het idee is materiële vormgeving volkomen onmogelijk.

Houdingen, zijnswijzen en gedragspatronen hebben een bijzonder

vermogen om ons te beïnvloeden. We kunnen haast wel zeggen dat ze besmettelijk zijn. Dit slaat natuurlijk zowel op positieve als op negatieve houdingen en gedragspatronen. Zelfs gevoelens en de toestanden die deze scheppen, kunnen aanstekelijk zijn. Het is bekend dat de meningen van sommige mensen zo veel invloed kunnen hebben dat anderen diezelfde meningen gaan aanhangen. Dit hele proces van beïnvloeding en besmetting door 'voorbeeldfiguren' leidt tot *imitatie, navolging en identificatie*. Dit alles kan plaats vinden op een heel bewust, weloverwogen niveau of op heel subtiele, onderbewuste, onwillekeurige niveaus.

Het is natuurlijk van groot belang welke figuren je kiest om je mee te identificeren en om na te volgen, om van te leren en om te benutten als model voor de nieuwe toestand waar je naar toe groeit. Hoe vrijer de ziel is, hoe minder belemmerd door vervormingen en misvattingen, negativiteit en destructieve impulsen, hoe betrouwbaarder zijn keuzen worden. Dit slaat zowel op het bewust als op het onbewust kiezen van de figuur waar we ons mee willen identificeren en ook op de speciale eigenschappen die we oppikken, hetzij om na te volgen, hetzij om te verwerpen. Het vermogen om dergelijke keuzen goed te maken hangt af van de staat van zuiverheid die de kiezer al bereikt heeft. Zoals altijd is het begin het moeilijkst. In dit geval kunnen iemands vervormingen hem valse helden doen kiezen en hem tegelijkertijd volkomen blind maken voor de echt begerenswaardige aspecten van een mogelijke voorbeeldfiguur. Hij ziet die aspecten niet omdat hij de concepten mist. Alleen stapje voor stapje kan hij in het proces van ontwikkeling de juiste concepten opbouwen. En daarna gaat hij eigenschappen herkennen in *voorbeeldfiguren* die hij - om zo te zeggen - als verdere wegwijzers gebruiken kan.

Bij zijn reis van de ene incarnatie naar de andere kiest een individu persoonlijkheid ouders en omgeving op basis van dit principe. De juiste voorbeeldfiguren wekken een vonk van herkenning in het beeld van de zoekende. Daarmee scheppen ze een trillend energieveld en de creatieve kracht daarvan vormt de zielssubstantie van hén die tenslotte hun ware voorbeelden herkend hebben. Als dit op een waarachtige en creatieve manier gebeurt, betekent het nooit een onecht na-apen en een opgeven van eigen uniciteit. Juist integendeel: de na te volgen eigenschappen, houdingen en zijnswijzen worden aangepast aan het unieke wezen van de persoon, die universele aspecten in zijn eigen zelfexpressie opneemt. Hij is volkomen trouw aan zichzelf wanneer hij

navolgt op een echte en creatieve manier. Alleen onecht na-apen, negatieve identificatie, leidt tot zelfverraad. Alleen negatieve houdingen in jezelf kunnen leiden tot negatieve identificatie en tot het kiezen van negatieve voorbeeldfiguren.

Iedere ouder is voor zijn of haar kind een oervoorbeeld. Sterk afwijzen van een ouder, of van bepaalde eigenschappen en houdingen in een ouder, wijst erop dat er een opzettelijke negatieve identificatie en imitatie heeft plaats gevonden, waartegen het zelf nu blindelings vecht omdat het het echte probleem nog niet herkent en nog in het duister rondtast.

In de mate dat ouder en kind gezonde en zuivere zielen zijn, identificeert het kind zich met de positieve aspecten. Het kind zal herkennen welke eigenschappen in zijn ouder (en later in andere autoriteitsfiguren) hem van nut kunnen zijn voor zijn levensplan en welke het zal moeten afwijzen; dat is alleen mogelijk voor zover het door zijn eigen kracht ontvankelijk is om de waarheid te kennen.

Negatieve identificatie leidt tot het vormen van beelden, in de betekenis zoals wij die gebruiken bij dit werk. Beelden zijn altijd misvattingen, generalisaties, en ze geven aanleiding tot heel beperkte, gefixeerde en gesloten systemen.[1] Identificatie - bewust of onbewust - die een innerlijk beeld doet ontstaan, creëert altijd een beperkte visie die het zien van beschikbare alternatieven uitsluit. Dit soort beperking kun je een verkeerde visie noemen, een misvatting. Met zo'n visie worden belangrijke factoren zo zeer buitengesloten en het beetje dat gezien wordt, wordt zozeer buiten z'n verband gezien, dat de wijze waarop het leven wordt waargenomen - en daarom ook de reactie erop - niet realistisch is.

Positieve identificatie kan nooit leiden tot beeldvorming. Het leidt tot visualisatie en dat is een flexibel, realistisch en wijd open systeem met veel alternatieven en vele manieren om bewust en creatief actie te ondernemen in allerlei richtingen.

Het is echt belangrijk voor jullie om hierover na te denken en goed te begrijpen wat ik hier zeg. Op het spirituele pad kom je op een punt waar je moet weten dat je positieve identificatie nodig hebt; dat je een

[1] Zie de lezingen 38 t/m 41 over 'Beelden', hun ontstaan, het vinden ervan en de schade die ze aanrichten. (Noot vertaler)

realistisch, open en bevrijdend model nodig hebt. Je moet het herkennen en als je dat niet kunt, moet je eerst een innerlijk concept opbouwen, zodat je innerlijk en uiterlijk kunt visualiseren (dat wil zeggen: voorbeeldfiguren herkennen). Later zullen jullie zelf zulke voorbeeldfiguren worden om anderen op hun pad te inspireren, wanneer zij op hun beurt gereed zijn de waarheid te zien en zichzelf gaan uitdrukken in overeenstemming met hún innerlijke mogelijkheden. Het echte voorbeeld inspireert tot visualiseren van overeenkomstige eigenschappen en houdingen die nog sluimeren in het diepere zelf, om deze volledig tot expressie te brengen.

Ik zei al eerder dat de blokkades en de mist die door illusie en beeldvorming gecreëerd worden, je blind maken voor echte voorbeelden of voor bepaalde eigenschappen van hen. Ze moeten je wel blind maken omdat je geen begrip hebt van wat er werkelijk in deze voorbeeldfiguren bestaat. Door zulke blokkades kun je wat je ziet zo verkeerd opvatten, dat je het ook volkomen onjuist interpreteert. Je ziet je voorbeeldfiguren alleen zoals ze echt zijn, als je al betrekkelijk vrij, open en bewust van jezelf bent. Als dat het geval is voel je ineens iets van een klik in je; dan welt er spontaan, organisch en bijna als vanzelf een verlangen in je op om je in diezelfde richting te gaan ontwikkelen. Je zult niet iets gaan imiteren wat vreemd is aan je eigen aard. Maar er bestaan fundamentele, universele eigenschappen en die worden door verschillende, unieke individualiteiten op verschillende wijzen tot uitdrukking gebracht. Op die manier streef je er niet naar om een exacte kopie te maken, maar je past de eigenschap aan bij jouw unieke individualiteit. Onderweg op je pad zul je voldoende zelfbewustzijn hebben verworven om een onderbewust begrip te hebben van wat het navolgen waard is. Je zult erop bedacht zijn en je zult deze visie benutten om jezelf compleet te maken.

Zoals op ieder gebied van ontwikkeling zijn er ook hier bepaalde volgorden en afwisselingen, overeenkomstig de spirituele wet. Waar blokkades bestaan en daardoor oervoorbeelden ontbreken en/of niet herkend kunnen worden, zul je door het Padwerk moeten leren om realistische, positieve figuren als wegwijzers te kiezen. Dit vereist dat je *aandacht besteedt aan de noodzaak* hiervan en dat je er innerlijk zicht op krijgt wat een heel, harmonisch en integer mens - die contact en eenheid met zijn goddelijke zelf tot uitdrukking brengt - eigenlijk voor iemand is. Als je daar begrip voor krijgt kun je innerlijk gaan visualiseren en dat zal het op zijn beurt mogelijk maken in de

buitenwereld iemand te ontmoeten en te herkennen die je verder kan helpen, iemand door wie je geraakt wordt en die jou kan beïnvloeden en inspireren om het beste in je volledig tot ontplooiing te brengen.

In deze lezing wil ik jullie graag een paar duidelijke aanwijzingen en basisconcepten geven van waar je naar uit moet kijken, waar je je op af moet stemmen en waar je op voorbereid moet zijn wat betreft je eigen, nog slapende potenties. Ik wil jullie als het ware een beeld schetsen van wat het ongeveer is - zowel innerlijk als uiterlijk - om te komen tot het punt waarop de persoonlijkheid zich werkelijk met zijn innerlijke zelf verenigt, met de innerlijke werkelijkheid, met het goddelijke zelf, met de onuitputtelijke weelde die de kern is van ieder mensenhart, het centrum van zijn wezen. Ik wil hier een paar aspecten van bespreken, want het is natuurlijk totaal onmogelijk zo'n immens onderwerp in een enkele lezing uit te werken. Je moet het dus zien als een kader, een schets, waarin bepaalde heel basale voorwaarden en uitingen beschreven worden. Je kunt die vervolgens veilig algemeen toepassen op ieder mens die tot een staat is gekomen waarin zijn goddelijke zelf verwerkelijkt wordt in een steeds doorgaand proces, als uitdrukking van leven. Ik zal proberen jullie een concept te geven, een visie, waarmee je op een andere manier naar de situatie kunt kijken en misschien in anderen gaat herkennen waar je tevoren blind voor was.

Als iemand op het punt komt waar hij weloverwogen kiest om zich bewust en bedoeld te verbinden met de goddelijke wil en werkelijkheid, dan is de basis gelegd voor bepaalde wezenlijke veranderingen in zijn innerlijk en uiterlijk leven. Dit is een verbinding met het Al-bewustzijn dat in ieder schepsel woont. Je kunt het noemen bij iedere naam die je ervoor wilt kiezen: God, universeel bewustzijn, het ware zelf, het innerlijke zelf. Het is niet van belang welke naam je eraan geeft. Maar het overstijgt het kleine ego. Als deze verbinding gemaakt wordt, echt helemaal in alle opzichten, begint er iets te gebeuren in je leven. Je bereikt deze staat natuurlijk niet door het overschrijden van een duidelijk afgebakende lijn. Je komt ertoe in een heel geleidelijk proces, dat ik hier zal beschrijven. Maar voor ik dat doe wil ik eerst zeggen dat je je niet moet laten misleiden door het feit dat je misschien wel in je bewuste denken zo'n verbinding gemaakt hebt, terwijl er toch geen grote innerlijk of uiterlijke verandering is opgetreden. Ik spreek hier in het bijzonder tot mijn vrienden voor wie dit werk nog vrij nieuw is.

Sommigen van jullie zijn misschien wel sterk met God verbonden op een bewust niveau, maar beseffen mogelijk totaal niet dat er andere lagen in je zijn waar dit niet het geval is. Op een louter bewust niveau kun je heel gemakkelijk geloven dat je deze verbinding echt wilt. Daar kun je vol goede wil zijn en het echt menen. Maar als je niet in contact bent gekomen met die tegenstrijdige lagen waar je het niet wilt, waar je het alleen maar wilt op jouw (ego)voorwaarden, die misschien niet de voorwaarden zijn van het Al-bewustzijn (en dat maakt nu net zelfovergave onmogelijk), dan wil je je eraan onttrekken. Als je dit niveau van je weigering, je angst, eigenzinnigheid en trots niet erkent, zal je bewuste verbinding altijd geblokkeerd worden en nooit helemaal 'aanslaan'. Als je er niet voor uitkomt dat je dat weigerachtige egoniveau, dat verborgen ligt achter je goede wil, ook in je hebt, dan begrijp je ook niet waarom er nog steeds geen resultaten zijn, ondanks je bewuste verbinding met de waarheid, met God en met liefde. Dit aspect is buitengewoon belangrijk en dit pad pakt het heel intensief aan, zoals jullie allen weten. Op die manier wordt een van de meest verraderlijke belemmeringen vermeden, namelijk zelfbedrog. Waar we naar zoeken en wat we naar buiten brengen is dat negatieve stuk van het zelf dat zegt: “Ik wil niet”. Jullie leren allemaal de moed, de nederigheid en de eerlijkheid te ontwikkelen om ook die kant van jezelf te laten zien. De kant die zelfs zegt: "Ik wil tegenwerken. Ik wil dwars zitten. Ik wil het allemaal hebben op mijn manier, of anders...” Pas als de verborgen scheuren in je psychische substantie het opgeven en deze gebieden onthullen en laten zien, kun je beginnen - niet gemakkelijk, vaak met heel wat strijd - deze zo negatieve laag, dit donkere deel van je persoonlijkheid te veranderen. Blijft dit deel verborgen dan blijf je gespleten en begrijp je niet waarom je er met al je goedbedoelde pogingen toch niet in slaagt om verder te komen.

Dan komt er een punt waarop je deze specifieke strijd gewonnen hebt. In dit stadium kun je de overgave aan het goddelijk bewustzijn van ganser harte omarmen en vertrouwen. Maar nogmaals, dat komt niet in één klap. In het begin moet deze overgave iedere keer bevochten worden. Je hebt zelfdiscipline nodig om eraan te blijven denken. Hoewel je weerstand verdwenen is, zit het uiterlijke zelf nog vast aan het oude functioneren dat automatisch doorwerkt zonder dat je erbij stil staat. In dit stadium moet je een nieuw gewoontepatroon aanleren. Dat vraagt tijd. Als je echt in moeilijkheden verkeert of als je in een toestand van crisis bent, dan denk je misschien wel aan *‘laat los - laat God’*. Maar in het gewone leven, bij je taken van alledag, komt dit nog

niet in je op. Misschien kun je het wel op gebieden waar je tamelijk vrij bent, maar kom je je oude koppigheid, wantrouwen en vergeetachtigheid tegen op gebieden waar de problemen blijven bestaan. Alleen stapje voor stapje bereik je de staat waarin de nieuwe gewoonte een vast patroon is geworden en waarin de daad van zelfovergave aan het Al verwerkelijkt en manifest is en doordringt in al je gedachten en waarnemingen, je beslissingen en handelingen, je gevoelens en reacties. We komen hier nog op terug.[1]

Laat ik eerst spreken over de relatie tussen het innerlijke en het uiterlijke leven. Hierover bestaat heel wat verwarring. Er zijn mensen die beweren dat alleen het innerlijke van belang is. Zij belemmeren de onvermijdelijke beweging van het innerlijke naar het uiterlijke door deze beperking, want deze opvatting is in wezen onjuist. Als de eenwording en het goddelijk proces werkelijk in beweging zijn moet *de innerlijke inhoud* zich uitdrukken in *een uiterlijke vorm*. Kortom, het uiterlijke leven moet het innerlijke leven in ieder mogelijk opzicht weerspiegelen. Maar als je deze waarheid bewust negeert, of zelfs sterk de tegenovergestelde opvatting aanhangt (namelijk dat het uiterlijke er niet toe doet), dan verhinder je de stroom en de beweging van het hele proces. Zo kan de stralende energie zich niet uitdrukken in de grovere materie, waardoor deze laatste verfijnd zou worden. Je herinnert je misschien hoe ik onlangs in een lezing beschreef hoe de schepping de leegte tracht te vullen.[2] Ieder menselijk wezen helpt bij deze taak en verfijnt zo de grovere materie door de innerlijke spirituele werkelijkheid buiten zich tot uitdrukking te brengen.

De misvatting dat het uiterlijke niet van belang is, zet de innerlijke spirituele waarheid en schoonheid achter een muur die een scheiding teweegbrengt tussen de spirituele en de materiële werkelijkheid; mensen met deze misvatting gaan een splitsing zien tussen deze 'twee' die in werkelijkheid één zijn. Vele stromingen en spirituele scholen preken ascetisme en verloochening van het uiterlijke leven, allemaal onder het mom dat dit het innerlijke spirituele leven bevordert. Dit is een reactie op net zo'n vervorming, die het andere uiterste vertegenwoordigt: de stelling dat de uiterlijke vorm belangrijker is dan de innerlijke inhoud. Dit kan zich uiten in het ontkennen van een innerlijke werkelijkheid, een inhoud, en in de bewering dat al wat er

[1] In lezing 213 'De spirituele en praktische betekenis van "Laat los, laat God" '
[2] In lezing 203 'Het doordringen van de goddelijke vonk in de buitengebieden' (Noot vertaler)

toe doet de uiterlijke vorm is. Echte innerlijke groei moet zich uiteindelijk ook uiterlijk gaan manifesteren (hoewel niet noodzakelijk met de snelheid die iemand die op het uiterlijk georiënteerd is graag zou willen; zo iemand maakt dan ook beoordelingsfouten). Maar het is wel mogelijk uiterlijke vorm aan iets te geven zonder dat dat een directe uitdrukking van de innerlijke inhoud is. Daarom moet je voorzichtig zijn in je oordelen.

Deze twee vervormingen zijn verkeerde reacties die tegen elkaar ingaan; met het ene wanbegrip wordt geprobeerd het andere weg te werken. Dit verschijnsel treedt op bij alle onderwerpen en alle ideeën, zolang het menselijk bewustzijn gevangen zit in de illusie van de dualiteit. Ik heb over dit principe gesproken in verband met vele andere onderwerpen en nu pas ik het ook hierop toe. In verschillende tijdperken, beschavingen en culturele omstandigheden kan één van beide tegengestelde vervormingen aangehangen worden, tot de slinger naar de andere kant zwaait. Alleen de mens die echt verbonden is, die zich verwerkelijkt en verenigt, drukt in de uiterlijke vorm onvermijdelijk zijn innerlijke inhoud uit.

Uiterlijke vorm zonder innerlijke inhoud is een tijdelijk omhulsel dat wel moet instorten, ook al lijkt het een glorieuze vervolmaking van de goddelijke werkelijkheid en haar uitingen. Nogmaals, dit is een proces dat zich in de loop van de ontwikkeling op vele gebieden herhaalt. Het is een vaste wet dat alle valse omhulsels moeten barsten en afbrokkelen. Als de uiterlijke vorm niet verbonden is met een organische, innerlijke inhoud moet hij instorten. Als hij steunt op verkeerde vooronderstellingen - die gebaseerd zijn op schijn, op verwarring van uiterlijk met innerlijk leven - dan moet de uiterlijke vorm eerst verdwijnen alvorens hij als een organische uitdrukking van innerlijke beweging en inhoud opnieuw opgebouwd kan worden. Alleen als de vorm in stukken is gevallen en de innerlijke chaos zichtbaar is geworden en grondig weggewerkt, kan de innerlijke schoonheid naar buiten komen als uiterlijke schoonheid; dan kan de innerlijke harmonie uiterlijke harmonie scheppen en ook de innerlijke overvloed kan dan uiterlijke overvloed creëren. Een helder zicht op dit principe is ook nodig om je eigen bewegingen en de tekenen in je uiterlijke leven als gevolg van je innerlijk proces te kunnen visualiseren.

Ik zal nu specifieke aspecten en tekenen bespreken die je kunt

waarnemen bij iemand die reeds diep verankerd is in het proces van verwerkelijking van goddelijk leven in zijn egobewustzijn. Hoe zien bij zo iemand de houdingen, de uitingen en gedragingen eruit, innerlijk en uiterlijk? Al zijn beslissingen - grote en kleine - worden genomen op grond van de eerder genoemde zelfovergave. Het kleine zelf geeft zich over aan het God-zelf. Het kleine zelf doet een stap opzij en geeft de innerlijke wijsheid kans het te doordringen. Alles wordt in dit proces opgenomen, omdat deze persoon inmiddels beseft dat niets onbelangrijk is. Iedere gedachte of mening, iedere interpretatie, iedere wijze van reageren krijgt de kans doordrongen te worden van het grotere bewustzijn. In dit stadium is de weerstand om dat te laten gebeuren overwonnen; er is een nieuwe gewoonte ontstaan, zodat het goddelijk proces nu zichzelf kan bestendigen. Het is zozeer deel van de hele persoon geworden, dat het zelfs werkt bij die zeldzame gelegenheden dat de persoon vergeet er contact mee te maken; bijvoorbeeld als een gevoelige plek van vroeger nog eens opspeelt en de persoonlijkheid in de verkeerde richting drijft. Het innerlijke zelf is dan voldoende bevrijd om zich te manifesteren, zodat het waarschuwingen kan uitzenden, kan laten merken het er niet mee eens te zijn of raad kan geven. En dan laat het de beslissing om zo'n advies wel of niet op te volgen aan de uiterlijke persoonlijkheid over. Dit is al een staat van genade. Er is een vast vertrouwen en hoop ontstaan als gevolg van herhaald bewijs dat de goddelijke werkelijkheid geloofwaardig is en wijsheid, goedheid en vreugde geeft. In het begin vertrouw je de goddelijke wil niet. Je verwart hem met onbetrouwbaar ouderlijk gezag, want daarvan heb je misschien vaak genoeg gehoord: "Kind, het is goed voor je", terwijl het in werkelijkheid helemaal niet goed bleek te zijn. Maar als je eenmaal in dit stadium bent, bestaat deze verwarring niet langer. Het zelf is zich volkomen bewust dat de goddelijke wil werkelijk overeenstemt met wat het hart zou kunnen verlangen. Dit vertrouwen groeit geleidelijk, iedere keer dat je je weerstand overwint en de schijnbare afgrond van de overgave instapt, waar je je kleine eigenzinnigheid opgeeft.

Dit zichzelf bestendigende goddelijk proces brengt zo'n wezenlijke ommekeer teweeg in de hele persoon, dat ik slechts enkele uitingen ervan kan aantippen. Ware gedachten zullen in je wezen worden uitgezonden, ondanks het beperkte denken dat je uit gewoonte nog volgt. Een innerlijke stem zal je leiden met wijsheid en in een geest van vereniging, iets waar het uiterlijke zelf niet toe in staat is. Op die wijsheid afgestemd heb je geen behoefte meer om te haten en om jezelf

of anderen af te wijzen. Deze antwoorden en onthullingen laten je de heelheid en eenheid van alles zien en dat bant je vrees en angst, je wrijvingen en wanhoop volledig uit. Die houding, waarin je je beperkte egokennis opgeeft voor de kennis van je diepere zelf, waarin je alle energie, investering, moed, eerlijkheid en zelfdiscipline inzet om die diepere kennis tot een blijvend verschijnsel te maken, is de vervulling van al het overige. Het is *de* basis zonder welke er geen vreugde, geen plezier en geen vervulling van lange duur bestaan kan. En als ze wel bestaan dan worden ze ondraaglijk en kun je ze niet accepteren. Geef het voordeel op van je negatieve reacties, van je eigenzinnige en bekrompen denken, van je luiheid die je doet bezwijken voor de oude gewoonte van je afgescheiden zelf. Dan verwerf je het ware leven. Wacht geduldig af, maar wees bereid de goddelijke wijsheid te ontvangen die je kunt activeren als je dat verlangt.

Als deze staat bereikt is en in het levensproces voortdurend verdiept en versterkt wordt, dan gaan er andere dingen gebeuren, zowel innerlijk als uiterlijk. Ik zal er nu een paar aantippen, in de toekomst noem ik er meer. Sommige ervan zul je zelf wel ontdekken.

Je gaat je immens veilig voelen. Een veiligheid die je alleen verkrijgt als je de werkelijkheid van de spirituele wereld ontdekt die in jou en om je heen werkzaam is. Je gaat dan de diepe vrede kennen dat je leven zin heeft, dat alle leven zin heeft. Intuïtief leer je de verbanden kennen en word je doordrongen van een gevoel van vervulling en veiligheid dat alle woorden te boven gaat. Dit alles is dan niet langer een theorie of een geloof, dat je kunt aanhangen of verwerpen, maar een ervaringsfeit dat je telkens opnieuw kunt zien. Er is altijd een uitweg uit iedere duisternis en daarom is er nooit reden tot wanhoop. Je zult weten dat er niets gebeurt zonder reden - en goede reden - en dat je altijd elk van je ervaringen kunt benutten om je levensgeluk te vergroten. Donkere plekken worden mogelijkheden om meer licht te doen stralen en je hoeft ze niet langer uit de weg te gaan, of het nu pijn is, schuld, angst of wat dan ook. Telkens weer ervaar je hoe wijd en open de schepping is.

Je gaat je eigen creatieve krachten kennen en benutten in plaats van je een hulpeloos object te voelen in een vaststaande wereld. Vrede en kennis van de rechtvaardigheid van het leven zullen ontstaan uit het besef dat je wereld, je ervaringen en je leven *jouw* schepping zijn. Dit opent vele nieuwe deuren. Je leeft niet meer in de tweedimensionale

wereld van het of/of. Je maakt gebruik van de veelzijdige werkelijkheid die tot je beschikking staat.

Je leeft dan zo vol vertrouwen en zonder vrees dat er noodzakelijkerwijs een onmetelijke hoeveelheid energie en vreugde in je los komt. Naarmate je je angst voor pijn verliest omdat je pijn kunt verdragen, zal pijn ophouden te bestaan. Naarmate je je angst voor woede en haat kwijt raakt omdat je je eigen woede en haat kunt accepteren, bestaan ze niet langer. Je energie komt nu vrij voor andere, betere uitingen. Je kunt nu plezier en vreugde ervaren en hoeft ze niet meer af te wijzen. In plaats van eenzaamheid zul je relaties gaan maken: het geluk van de meest intieme relatie met één partner en de bevrediging van diepe, open vriendschappen. Genieten schrikt je niet meer af, omdat je nu in iedere porie en in iedere cel van je wezen weet dat je het verdient. Iedere porie en iedere cel is bewustzijn, en nu in harmonie met je God-bewustzijn.

Velen van jullie bevinden zich in een overgangstoestand, waarin je nieuwe vreugde en genietingen ervaart, waarvan je het bestaan niet kende. Het leven opent zich voor je als nooit tevoren. Maar je bevindt je ook in de positie waarin je er nog niet zoveel van kunt verdragen. Dat komt doordat je je nog niet volledig hebt overgegeven aan het God-bewustzijn. Of doordat je de negatieve kanten van jezelf nog niet voldoende onder ogen hebt gezien en je daar nog aan vastklampt. Daarom ben je bang voor het genot, dat bedreigender wordt dan de grauwheid die je wenst en schept, een grauwheid zonder pijn, maar ook zonder plezier. Vaak wil je deze grijze toestand angstvallig in stand houden, zonder te weten dat je dat doet. Het is een grauwheid die wel gemakkelijk is, maar die je op de duur leeg achter laat.

In het continue proces van verwerkelijking van je diepe zelf zal er onvermijdelijk een ongelooflijke creativiteit uit je innerlijke leven opbloeien. Je bent dan creatief in ideeën, in alternatieven, in talenten, in rijkdom van gevoelens, in de omgang met andere mensen en in het maken van contacten. Je vindt de schat van je creatieve krachten, de weelde van je gevoelens, de volheid van je eigen wezen! Maar alleen als je door de leegte heen gaat, kun je die volheid vinden. En dat vereist de moed die komt als je er voor bidt of over mediteert. Je moet het willen en jezelf ermee verbinden.

Deze volheid van voelen, deze rijkdom aan creatieve ideeën en je

vermogen om te leven in het nu - in de opwinding en de vrede hiervan (niet als elkaar uitsluitende tegenstellingen, maar als facetten van dezelfde volheid) - zullen zich dieper en wijder uitbreiden. De momenten dat je het weer kwijt bent, zullen minder vaak voorkomen en minder ernstig zijn.

Omdat je nu de kracht tot scheppen hebt, kun je ook een dieper, intuïtief begrip scheppen omtrent jezelf, anderen en het leven. De volkomen ontspanning die je overal in jezelf voelt, zal je behoefte doen verdwijnen om nog iets te verbergen of om aan iets binnenin je te ontsnappen. En dat moet je wel bewust maken van andere mensen en van wat er diep in hen omgaat. Je leest hun gedachten en je begrijpt de diepere verbanden in en tussen hen, zodat je kunt helpen, met hen mee kunt leven en hen kunt liefhebben. En je hoeft nooit, nooit meer bang voor hen te zijn en je tegen hen te verdedigen met de destructieve defensies van je ego.

Ook je presentatie naar buiten past zich daarbij aan. Je straalt gezondheid uit. Nooit eerder heb je je zo vitaal en energiek gevoeld. Als je ergens energie aan besteedt, wordt die steeds weer aangevuld en krijg je nog meer energie. Al je functies werken perfect. Al je lichamelijke systemen zijn goed gecoördineerd. Dit heeft invloed op hoe je eruit ziet. Je moet wel mooi zijn als je zo stralend gezond en in harmonie bent. Dat uit zich in de gratie en het evenwicht van je bewegingen, in de samenhangende manier waarop je je uitdrukt, in de toon van je stem, in de twinkeling van je ogen, in het glanzen van je huid, in je soepelheid. Die verbetering komt in verschillende gradaties, maar is altijd mogelijk. Denk eraan dat het ook voor jou mogelijk is. Je kunt die mogelijkheid verwerkelijken, want in wezen bén je al die persoon. Maar je kunt het niet als je er nog belang bij hebt te denken dat jij niet zo kunt zijn, of als je al die vitaliteit, die gezondheid, die stralende schoonheid wilt om egoïstische redenen of uit competitiedrang. Dan staat je innerlijke schuld je niet toe om zo te zijn. Natuurlijk zijn er mensen die alleen uiterlijk die schoonheid bezitten. In dat geval komt er een tijd dat deze afgebroken moet worden, voordat ze als resultaat van een verbinding met hun innerlijk opnieuw opgebouwd kan worden.

Er is een aangeboren systeem van goddelijke gerechtigheid ingebouwd in het bewustzijn. Wanneer een levensexpressie wordt nagestreefd die niet harmonieus voortvloeit uit een innerlijke realiteit, zal dat geen

succes hebben of gaat het mis met zo'n expressie nadat hij gecreëerd is. De innerlijke schuld, door psychologen beschreven als ‘neurotische' schuld, is hier werkzaam. Maar zo'n schuld is werkelijk neurotisch als hij zich uitdrukt in een vervormd perfectionisme, dat de weigering om een echte schuld op te geven verbergt. Dus als je weerstand voelt ten aanzien van geluk, kijk dan eens wat dit betekent en op welke punten je schuld terecht is.

De innerlijke eenheid met je eeuwige zelf maakt het je mogelijk je creatieve eigenschappen te gebruiken om ieder gebied van de universele waarheid te onderzoeken dat je echt wilt begrijpen. Je kent nu de kracht van denken en bewustzijn en die kracht kun je nu gericht inzetten als resultaat van de zelfdiscipline die je hebt aangeleerd. Zo kun je jezelf *creatief ontvankelijk* maken om de eeuwige staat voorbij de fysieke ‘dood’ te ervaren. Je gewaarwording daarvan is niet betrouwbaar zolang je die zoekt vanuit je *angst voor de dood*. Ze wordt pas betrouwbaar, als je de dood niet meer vreest omdat je nu kunt sterven, net zoals je nu pijn kunt verdragen. Steeds wanneer je iets wilt omdat je bang bent voor het tegendeel, zijn de resultaten onbetrouwbaar. Je kunt slechts scheppen vanuit volheid, niet vanuit behoefte en armoede. Het probleem is dus om eerst deze volheid te scheppen. Zoeken naar het tegendeel van wat je vreest is een vlucht en leidt tot splitsing in plaats van tot vereniging. Je moet precies de tegenovergestelde weg nemen. Je moet nu en iedere dag van je leven vele malen sterven om erachter te komen dat het leven eeuwig is. Alleen dan zul je leven zonder angst.

Hoe kun je dat doen, iedere keer een beetje sterven? Precies door het proces dat ik hier beschreef, door je kleine ego los te laten met zijn opvattingen en negativiteit waar je zoveel in investeert. Daarin moet je sterven. Je kleine ego, dat zoveel investeert in kleinigheden, moet sterven. Op die manier kun je de dood overstijgen en intuïtief de werkelijkheid ervaren van het leven dat doorgaat. Als je leeft zonder angst voor de dood omdat je die dood zo vaak ervaart, zul je weten dat de lichamelijke dood in principe hetzelfde is. Je merkt dat het zo is door tijdelijk je kleinere zelf los te laten, alleen om je ontwakende grotere zelf te vinden; en dat wordt dan één met het kleine zelf. Zo zie je dat zelfs het kleine zelf, je ego, niet echt sterft. Het wordt niet opgegeven, maar in de vereniging met het grotere zelf wordt het groter. Maar het lijkt alsof je het wél moet opgeven en je moet bereid zijn om die sprong te wagen.

Als dat gebeurt zal zich nu al een gevoel van eeuwigheid in jouw leven manifesteren, niet alleen doordat je angst voor de dood zal verdwijnen, maar ook in een meer praktische, onmiddellijke zin. Je blijft er levenskrachtig en jeugdig door en dat geeft je een voorproefje van de tijdloosheid en de leeftijdloosheid van het werkelijke leven.

Een andere uiterlijke manifestatie is overvloed. Omdat het ware spirituele leven onbegrensde overvloed is, begint zich dat ook enigermate door jou te manifesteren als jij je goddelijk zelf verwerkelijkt. Als je in je bewustzijn ruimte kunt maken voor de uiterlijke overvloed als weerspiegeling van de universele overvloed, zul je deze scheppen en ervaren. Maar nogmaals, als je overvloed wilt beleven omdat je armoede vreest, dan schep je ook een splitsing. De overvloed die je dan schept is niet gebouwd op werkelijkheid en is dus een ondeugdelijk bouwsel dat weer verpletterd moet worden, opdat je dan jezelf arm kunt laten zijn om de illusie van armoede op te lossen. Dan kan de echte rijkdom, de rijkdom in eenheid, groeien. Slechts als je arm kunt zijn, kun je jezelf toestaan rijk te zijn, als een uiterlijke expressie van je innerlijke inhoud. Dan wil je niet meer rijk zijn omwille van macht, omwille van uiterlijke verdiensten in de ogen van anderen, uit hebzucht of uit angst, maar als een echte goddelijke uitdrukking van die overvloed die eigen is aan het universum.

Nog een andere uiterlijke manifestatie van het steeds doorgaande proces van verwerkelijking van goddelijk leven is het juiste evenwicht in alle dingen. De balans tussen je laten gelden en toegeven bijvoorbeeld. Het spontaan weten wanneer het een en wanneer het ander op zijn plaats is komt van binnenuit. Of neem de juiste balans tussen onbaatzuchtigheid en met jezelf rekening houden enerzijds tegenover onterechte zelfopoffering of onterecht egoïsme. Al deze vormen van evenwicht, al deze dualiteiten worden elementen in een spontane vereniging en harmonie. De intuïtieve kennis van wanneer, wat en hoe zal er komen; niet omdat jij het beslist vanuit je hoofd, maar als expressie van innerlijke waarheid en schoonheid, die op een goede en prachtige wijze naar buiten komt.

Je hele houding zal evenwicht en schoonheid uitstralen. Je zult je hoffelijk en ridderlijk gedragen zonder bang te zijn dat je belachelijk wordt gevonden of dat er misbruik van je wordt gemaakt. Er zal orde zijn zonder een spoortje dwangmatigheid, orde in alle dingen van je

leven. Want orde en schoonheid horen bij elkaar, ze zijn van elkaar afhankelijk. In één doorgaande stroom zul je edelmoedig geven en ontvangen. En diep van binnen zul je dankbaarheid en waardering kunnen voelen voor anderen, voor jezelf en voor heel het scheppende universum.

Er komt een nieuwe vrijheid om zacht en kwetsbaar te durven zijn, wat je waarlijk sterk maakt, zonder valse schaamte. Zoals er ook een nieuwe vrijheid in je zal komen om sterk te zijn en voor jezelf op te komen - zelfs boos te worden - zonder valse schuld. Je zult van binnenuit weten en handelen, omdat je voortdurend in contact bent met de wijsheid, liefde en waarheid van je innerlijke, goddelijke werkelijkheid.

De emotionele eenzaamheid, die het zelfgekozen lot van zoveel mensen is, begint onder mijn vrienden te verdwijnen. In je ontwikkeling leer je om echt te zijn, om zonder maskers en pretenties te functioneren. Dat heeft tot gevolg dat je je veel meer op je gemak gaat voelen in intieme contacten. Daar je dan tegelijkertijd niet langer bang bent voor het pijn- en genotsyndroom, ervaar je door de ware extase van intense versmelting op alle niveaus de diepste vervulling die voor een menselijk wezen mogelijk is. Dit ontwikkelt zich tot nieuwe hoogten en diepten van ervaring, waar jullie eensgezind het innerlijk universum verkennen. Eenzaamheid en de kwellende conflicten over behoefte aan en angst voor nabijheid bestaan niet langer. Zulke verhoudingen geven versmelting op alle niveaus, zoals ik al vaak eerder gezegd heb.

De overvloed in het universum drukt zich op alle levensgebieden uit. In het delen, in het respect, in de warmte en het gemak waarmee je intiem en verenigd met een ander kunt omgaan, waarmee je kunt geven aan en ontvangen van anderen. De zekerheid van je eigen gevoelens geeft je ook de zekerheid bemind te worden. Je zult diepe bevrediging beleven in geven, in helpen, in toegewijd een taak vervullen. Je zult je verheugen over de steeds doorgaande creativiteit die daarin werkt.

Dit zijn allemaal ijkpunten voor jullie, vrienden. En die moet je niet gebruiken om jezelf ongeduldig en onverdraagzaam te kleineren. Het zijn ijkpunten die je kunt gebruiken om welbewust een innerlijke visualisatie te scheppen van al deze levensuitingen. En dan zul je mogelijk sterker gemotiveerd zijn om verder te zoeken naar wat je nog

in de weg staat. Deze lezing geeft je veel gereedschap en materiaal om mee te werken.

De liefde van het universum breidt zich uit over jullie allen en dringt diep door in jullie harten, lieve vrienden.

Wees gezegend, wees God."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1973
Oorspronkelijk uitgegeven door Center of the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'Visualisation Process for Growing into the Unitive State'.
Vertaling door An van Dijk in 1983; herzien in 2001 door Wil Claessens.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*